Penicilline Allergie in de Huisartsenpraktijk

Haio: VANDERHOYDONCK Jef , KUL
Promotor: VANKRUNKELSVEN Patrik , KUL
Praktijkopleider: CORNELISSEN Ria , ZERVAS Evangelos

Context: Een penicilline allergie wordt zelden met zekerheid gediagnosticeerd en wordt vaak onterecht in het EMD (Elektronisch Medisch Dossier) geregistreerd. Hierdoor worden alternatieve antibiotica voorgeschreven bij het vermoede van een penicilline allergie. Het incorrect etiketteren van patiënten met penicilline allergie wordt geassocieerd met minder effici?nte behandelingen van bacteri?le infectieziekten, verhoogde gezondheidzorgkosten en resistentie voor andere antibiotica. Deze thesis tracht de huidige situatie betreffende penicilline allergie in de Vlaamse huisartsenpraktijk in kaart te brengen.

Onderzoeksvraag: Een pilootstudie onder de vorm van een kwaliteitsverbeterend project werd opgesteld en uitgevoerd om de haalbaarheid van diagnostische testen voor penicilline allergie in de huisartsenpraktijk te toetsen. Aan de hand van de resultaten werd gezocht of er een discordantie bestaat tussen registratie van een penicilline allergie in het EMD en het effectief voorkomen van een IgE gemedieerde penicilline allergie.

Methode: De resultaten bekomen uit de literatuurstudie waren de aanzet om een pilootstudie op te stellen om IgE gemedieerde penicilline allergie te toetsen in de huisartsenpraktijk. De rol van de huisarts in het diagnosticeren van penicilline allergie werd in de literatuur ondergezocht. Via INTEGO werd een gerichte epidemiologische studie uitgevoerd. Een vergelijking werd gemaakt met internationale waarden. In een Vlaamse huisartsenpraktijk werden patiënten met een registratie van penicilline allergie in het EMD gerekruteerd. Mogelijke barri?res en risico?s werden gedetecteerd en een veilige aangepast aanpak werd vooropgesteld. Door middel van vragenlijsten, huidpriktesten, intradermale testen en een orale toets, werd bij de testsubjecten nagegaan op het wel dan niet hebben van een IgE gemedieerde penicilline allergie. De haalbaarheid van penicilline allergietesten in de huisartsenpraktijk werd nagegaan.

Resultaten: Er bestaan geen duidelijke richtlijnen om penicilline allergie in de huisartsenpraktijk te diagnosticeren. De prevalentie van penicilline allergie in Vlaanderen was in 2013 lager dan de internationale gemiddelde en bedroeg 16,85/1000 patiënten. Het vrouwelijke geslacht en een oudere leeftijd bleken risico factoren te zijn om een penicilline allergie te hebben. Op basis van alleen vragenlijsten werd geschat geen penicilline allergie aanwezig te zijn bij 24/32 ondervraagde patiënten. Geen enkel van de 17 testsubjecten die instemde op invasieve testen bleken een IgE gemedieerde penicilline allergie te hebben. Penicilline allergietesten kunnen succesvol uitgevoerd worden in de huisartsenpraktijk. Deze testen zijn echter tijdsintensief en er bestaan logistieke barri?res die de integratie ervan in de dagelijkse praktijkvoering momenteel niet mogelijk maakt.

Conclusie: : De prevalentie van penicilline allergie in Vlaanderen wordt wellicht nog steeds overschat. Huisartsen moeten beter ge?nformeerd worden wat de precieze contra-indicaties zijn voor een penicilline antibioticum en hebben nood aan een duidelijke protocol om de correcte diagnose te stellen. Dit zou valse diagnoses van penicilline allergie kunnen verlagen. Verder moeten de diagnostische testen om een penicilline allergie na te gaan, frequenter en meer praktisch georganiseerd worden in de huisartsenpraktijk.